حکم اذان واقامت

۱ـ در مورد جماعت

سنت مؤکد است[فرض کفايي: فرضی است که اگر کسی آنرا اداء کند، گناه از ديگران نيز ساقط ميگردد] ـ برای نمازهای فرضی پنجگانه ـ در سفر وحضر، زيرا که از شعائر ظاهری اسلام بوده که ترك آنها جواز ندارد، آنحضرت (صلی الله عليه وسلم) فرموده اند:" هنگاميکه وقت نماز فرا رسد، بايد يکی از شما اذان بدهد، سپس سالمندتر شما امامت کند"[باتفاق بخاری ومسلم]

۲ـ در مورد تنها گذار

سنت است، از عقبه بن عامر روايت است که گفت: از رسول الله ﷺ شنيدم که فرمودند:" پروردگارت از چوپان گوسفندانيکه در موقعيت قله[شظية: موقعيت مرتفع در قله كوه] کوهی قرار دارد، برای نماز اذان ميدهد، ونماز می خواند به شگفت ميشود، الله ميفرمايد: به اين بنده ام بنگريد، اذان ميدهد، ونماز ميخواند، از من ميترسد، اين بنده ام را مغفرت کردم، ودر بهشت داخلش کردم"[بروايت نسائی]